

For så vidt angår investeringsforvaltningsselskaber gennemfører lovforslaget dele af Rådets direktiv nr. 85/611/EØF af 20. december 1985 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter), herefter kaldet UCITS-direktivet.

UCITS-direktivet er senest ændret ved Rådets direktiv nr. 2001/107/EF af 21. januar 2002 om ændring af Rådets direktiv nr. 85/611/EØF af 20. december 1985 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) med henblik på en regulering af administrationsselskaber og forenklede prospekter (også betegnet som Tjenesteyderdirektivet) samt Rådets direktiv nr. 2001/108/EF af 21. januar 2002 om ændring af Rådets direktiv nr. 85/611/EØF af 20. december 1985 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) med hensyn til investeringsinstitutters investeringer (også betegnet som Produktdirektivet).

Lovforslaget gennemfører bestemmelser, der blev indført i UCITS-direktivet med Tjenesteyderdirektivet (2001/107/EF).

UCITS-direktivet fastsætter blandt andet bestemmelser for de i UCITS-direktivet nævnte administrationsselskaber, der i forslaget benævnes investeringsforvaltningsselskaber, som administrerer investeringsforeninger og specialforeninger. Investeringsforvaltningsselskaber vil blive reguleret på linie med de gældende bestemmelser for andre tjenesteydere (pengeinstitutter, forsikringsselskaber og fondsmæglerselskaber).

Tilladelse kræver som et minimum opfyldelse af visse i direktivet opregnede krav. En konsekvens af, at direktivet er et minimumsdirektiv, er, at en medlemsstat kan indføre tilsynsmæssige regler, der er strengere end det forskrevne minimum, f.eks. med hensyn til godkendelsesbetingelser uanset om der indføres strengere krav i loven end det følger af UCITS-direktivet, skal reglerne om fri bevægelighed stadig overholdes.

UCITS-direktivet giver mulighed for, at investeringsforvaltningsselskaber, udover administration af institutter for kollektiv investering i værdipapirer (UCITS) og andre kollektive investeringsforetagender (non-UCITS), jf. forslagets § 10, stk. 1 og bilag 6, kan udføre skønsæssig porteføljeforvaltning og anden accessorisk virksomhed, jf. forslagets § 10, stk. 2 og dele af bilag 4 og 5. Skønsæssig porteføljeforvaltning og anden accessorisk virksomhed er investeringsservice, der allerede er omfattet af Rådets direk-

tiv nr. 93/22/EØF af 10. maj 1993 om investeringsservice i forbindelse med værdipapirer.

I henhold til UCITS-direktivet art. 5, stk. 4, finder kapitalkravsdirektivet (93/6/EØF) anvendelse på de investeringsforvaltningsselskaber, der udfører skønsæssig porteføljeforvaltning og anden accessorisk virksomhed, jf. forslagets § 10, stk. 2, idet der i art. 5, stk. 4 er en henvisning til art. 8, stk. 2 i investeringsservicedirektivet (93/22/EØF), som henviser til kapitalkravsdirektivet (93/6/EØF).

I forslaget finder kapitalkravsdirektivet (93/6/EØF) dog anvendelse på alle investeringsforvaltningsselskaber. Også dem som kun administrerer investeringsforeninger og specialforeninger, jf. forslagets § 10, stk. 1, således, at der gælder ens regler vedrørende kapitalgrundlag og markedsrisici for alle investeringsforvaltningsselskaber.

Kapitalkravsdirektivet (93/6/EØF) henviser til regler, der nu er sammenskrævet i kreditinstitutdirektivet (2000/12/EF). Derfor finder kravene til solvens, store engagementer og konsolideret tilsyn således også anvendelse for samtlige investeringsforvaltningsselskaber.

Medlemslandene skal gensidigt anerkende administrationsselskaber (investeringsforvaltningsselskaber), der er godkendt i andre medlemslande. Det vil således i fremtiden være tilstrækkeligt med godkendelse i ét medlemsland for at kunne udøve virksomhed gennem en filial eller for at kunne udbyde grænseoverskridende tjenesteydelser i andre lande indenfor Den Europæiske Union eller lande, som Fællesskabet har indgået aftale med. Administrationsselskaber (udenlandske investeringsforvaltningsselskaber) vil kunne udføre de aktiviteter i værtslandet, som de i deres hjemland har tilladelse til at udføre, og som er indeholdt i direktivet. Administrationsselskaber (udenlandske investeringsforvaltningsselskaber) vil dog ikke kunne administrere investeringsforeninger og specialforeninger, som er godkendt efter lov om investeringsforeninger og specialforeninger.

Princippet om hjemlandskontrol indebærer, at tilsynsmyndighederne i et administrationsselskabs (investeringsforvaltningsselskabs) hjemland er ansvarlig for tilsynet med administrationsselskabet (investeringsforvaltningsselskabet), herunder tilsynet med administrationsselskabets (investeringsforvaltningsselskabets) aktiviteter i andre medlemslande.

UCITS-direktivet indeholder endvidere regler om delegation. Medlemsstater, der tillader en sådan delegation, skal sikre, at et investeringsforvaltningsselskab, de har godkendt, ikke delegerer alle sine opgaver til en eller flere tredjeparter for derved at blive et